

Preferim el nostre benestar. Diumenge XXVIII de durant l'any

Dv, 9/10/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XXVIII de durant l'any. Cicle B.

Barcelona, 11 d'octubre de 2015.

Un home s'apropa a Jesús. És ric i no té problemes econòmics. És bona persona i la seva consciència no l'acusa de res.

Però, l'home està nerviós, agitat. Ve corrent urgit per la inquietud.

S'agenolla davant de Jesús i li fa una sola pregunta: "Què haig de fer per evitar que la mort sigui el final de tot?"

Jesús li recorda els manaments. Segons la tradició jueva són el camí de salvació.

Però passa per alt, omet, els que es refereixen a Déu

-estimaràs a Déu

-santificaràs les festes.

Només li parla dels que demanen no perjudicar les persones:

-no mataràs

-no robaràs

-no defraudaràs

En veure Jesús que l'home ha complert això des de petit, se'l queda mirant. El que li va a dir és important. Jesús el convida a seguir-lo fins al final: "Encara et falta una cosa: ven el que tens i dona els diners als pobres. Després, vine i segueix-me."

El missatge de Jesús és clar. No és suficient pensar en la pròpia salvació

-cal pensar en la necessitat dels pobres

-no n'hi ha prou en preocupar-se per la vida futura

-cal preocupar-se dels que s'ho passen malament en la vida actual.

No és això el que ens falta als creients satisfets del primer món?

No s'esperava, el ric, la resposta de Jesús.

Buscava llum a la seva inquietud religiosa i Jesús li parla dels pobres.
El ric va arrugar el front i va marxar tot trist. Perquè preferia els seus diners, va decidir viure sense seguir Jesús.

Aquesta és l'actitud més generalitzada entre els cristians del primer món. Preferim el nostre benestar.

Intentem ser cristians sense seguir Crist, perquè els seus plantejaments ens sobrepassen.

Ens posa tristos perquè, en el fons, desemmascara la nostra mentida.

Preguntem, però no estem ben disposats a fer cas de la resposta.

Som uns mal comediants.